

ZONEN

ORGAN FOR
DANSK REDNINGSTJENESTE

Af indholdet
nævnes:

Service,
Zonens visitkort

Zonen -
altid på vagt

F. V. Mortensen,
Nordsøens kranvogn

Nyt hovedkontor
og station i Nykøbing F.

Ny Zonestation i Maribo

Hjertemassage i Viborg

Helikopteren,
fremtidens kranvogn

Rask Zone Revy

UDGIVET AF ZONE-REDNINGSKORPSET I DANMARK

1 Februar 1962 ■ 1. årgang

Det bedste Zone-billede i 1961

På Bornholm har man åbenbart den humoristiske sans i behold, i hvert fald præsterede journalist »Ebe« på Bornholms Tidende en artig aprilspøg sidste år for sine læsere. Spøgen bestod af ovenstående billede med en morsom artikel om, at nu var kæmpegedden i Rønne havn, hvorom der længe havde gået sære frasagn, omsider overmandet, selvom den stred til det sidste for livet.

1. april 1961 meddelte avisen, at en sensation i den danske fiskeverden var indtruffet, idet den gennem mange år efterstræbte kæmpegedde i Sydhavnen var fanget efter en timelang kamp.

Gedden vejede 2789,25 kilogram og målte fra kæbe til halefinnen 6,47 m.

Den lykkelige sportsfisker var filetskærer K. Finne, Fiskerbakken 13, Rønne.

Fisken blev taget på krog påsat en kran tilhørende Zonen i Rønne, da grej som spinnere, pirke og kroge var for spinkle.

De fleste læsere af »ZONEN« vil ligesom Bornholms Tidendes læsere have fundet ud af, at det drejede sig om et fotografisk trick — men knagende dygtigt udført.

Derfor har vi kåret billedet som 1961's bedste zonebillede, morsomt, iderigt og udenfor de sædvanlige rammer.

Vi indbyder nu landets pressefotografer til en konkurrence om 1962's bedste zonebillede. Emnevalget er frit.

Vi vil hermed opfordre stationslederne landet over til at samle og indsende avisbilleder med zonebegivenheder til bladet.

Det bedste billede, som udvælges af en sagkyndig komite, præmieres med 100 kr.

Udklip, eller helst originalbilledet, indsendes til bladet »Zonen«, Nykøbing F.

I januarnummeret 1963 offentliggøres det kårede billede.

Nu har Randers fået fast lægevagt

Fra 1. januar i år har ZONEN i Randers overtaget lægevagten, som hidtil har været betjent af andre. Lægerne havde selv henvendt sig, om ikke vi ville overtage vagten, således at der kunne etableres en ordning til alle parter tilfredshed.

Lægevagten begynder
 hverdage kl. 19,00—7,00
 lørdage kl. 12,00—7,00
 søn- og helligdage kl. 7,00—7,00.

Den vagthavende læge bor i et dertil indrettet værelse hos ZR., og kører med en transportabel radio stillet til disposition af ZR.

Opkaldenes antal har hidtil vist sig at ligge på ca. 25 pr. nat. Vi skal senere omtale denne lægevagt, som straks har fået succes, nærmere her i bladet.

Organ for Dansk Redningstjeneste
Udgivet af
Zone-Redningskorpset i Danmark
Ansvarshavende
Harald Andersen, Nykøbing F.

Run på redaktionen

Det nye blad opnåede allerede inden starten så overvældende en tilslutning fra alle egne af landet, at der har hobet sig mængder af stof op til næste nummer.

Dette synes at være det glædelige resultat af den rundtur, jeg foretog i sidste måned til en række fynske, jyske og sjællandske zonestationer. Jeg benytter lejligheden til at takke for den gæstfrie og hjertelige modtagelse overalt.

Desværre måtte rejseprogrammet ændres, fordi en akut influenza lænkede mig til sengen i Horsens og Århus. Det bevirkede at besøg i Nordjylland og på Sjælland, som jeg havde glædet mig til, måtte annulleres.

Til næste nummer foreligger artikler om zone-frømandsdykning til en sænket ubåd, tornadoen »Donna«s hærgen i Florida og det påfølgende redningsarbejde samt en sød beretning om »Fru Hansen, der lærte 3-tabellen«.

Trods dette forskudsstof opfordrer jeg alle zonestationer om at indsende stof og billeder, men jeg må på forhånd understrege, at stoffet skrives i koncentreret form.

Redaktionen svælger i stof, men den glæder sig til at løse hovedpinen med at skaffe plads.

På gensyn i næste nummer

Harald Andersen.

Stof til næste nummer, der udkommer 15. maj, sendes til bladet »Zonen«, Nykøbing F. senest den 15. april. — Redaktøren træffes bedst hver dag kl. 18—20 privat tlf. (03) 85 25 57.

Trykt i Central-Trykkeriet, Nykøbing F.

Eftertryk tilladt med kildeangivelse.

Service Zonens visitkort

Ingen kan være i tvivl om, at vi lever i en handelspolitisk skelsættende tid, hvor der på så mange måder hersker uklarhed om, hvordan fremtiden vil blive. Ikke mindst Danmarks tilslutning til »de seks« — eller om man vil »Fællesmarkedet« — har givet adskillige erhvervsdrivende noget at spekulere på, — om man skal lægge bedriften om, — benytte andre produktionsmetoder, rationalisere, indrette sig på nye markeder og derved finde den plads, der kan betrygge fremtiden for virksomhed og medarbejdere.

Alt dette afklares uden tvivl i det år, vi er trådt ind i, og store forhåbninger stilles — og skuffelser ventes for den sags skyld også — men det gælder indadtil for den enkelte virksomhed som i handelen udadtil, at service, kvalitet og konkurrenceevne er stærke kort på hånden under alle forhold.

Sådan også for Zonen, der — som en stationsleder udtrykte sig fornylig — er vokset sig så stort, at den gamle hygge forsvinder. Netop derfor gælder det om mere end nogensinde, hvor man ikke kan kontakte den enkelte forretningsforbindelse så personligt, som det tidligere var muligt, at service bliver mere udpræget, noget naturnødvendigt for at vise publikum, at Zonen virkeligt er et sundt korps, der arbejder til gavn for samfundet.

Service, kvalitet og konkurrenceevne kommer derfor til at spille en afgørende rolle for korpsets stadige vækst i årene fremover. Bil-indregistreringerne foregår nu i så hastigt et tempo, at hverken landeveje, broer eller parkeringspladser kan honorere de krav, der stilles.

Desværre vil dette afføde ulykker i et stadigt stigende antal, og »skikkelige« uheld vil blive hverdagskost i en grad, som sjældent set. Derfor vil dansk redningstjeneste komme afgørende ind i billedet for både kommuner, politi, sygehuse og læger, — for hver og en af os. Vi vil sikkert alle komme til at mærke denne udvikling, og derfor gælder det også om for Zonen at være med i kapløbet for at sikre sig abonnenter til sikring af den økonomiske basis for en videre udbygning af redningsmateriellet på kvalitetsgrundlag.

De sidste åringer har allerede vist, at man er i fuld sving på dette område, og de mange nye Zone-overenskomster med kommuner overalt i landet understreger, at Zonen også prismæssigt kan være med.

Så har vi blot det sidste led i kæden — service — tilbage, og her glæder man sig over, at netop denne side af sagen har været korpsets adelsmærke, — ansigtet udadtil, — korpsets visitkort. Hvad kan det nytte, at man fra abonnementtegnernes side skaffer gode kontrakter og overenskomster, får i tusindvis af familie- og automobilabonnenter o. s. v., hvis ikke den daglige betjening arter sig således, at tilfredshed skabes.

Fra direktør til bydreng, kontorchef og distriktsleder, stationsledere og assistenter, kontordame og vagtmestre må betragtes som lige vigtige led i opbygningen af service.

Manden i kranvognen eller i ambulancen kan yde sit korps uvurderlige tjenester ved at behandle kunden eller abonnenten sådan, at der bliver tilfredshed.

Den bedste reklame for korpset er god snak om zoneservice over havehegnet, over markskellet, på kontoret eller anden arbejdsplads og i det enkelte hjem.

Service fra top til bund indenfor korpset sammen med soliditet og ordholdenhed under alle forhold samt et strålende humør udad- som indadtil, vil altid give mærkbare gode resultater. Service er med til at gøre jordbunden for fortsat fremgang for Zonen, og det betyder igen tryghedsfølelse for den enkelte.

E. J. Wibollt.

Johs. Hare.

Kongen som redningsmand:

Polisk flygtning gik i Mads Clausens sold

For knapt et par år siden tom-melfingrede et ungt polsk-dansk par sig fra »byernes by«, Paris, til Falster. Hånd i hånd lykkedes det dem på rekordtid at tilbagelægge den over 1000 km lange strækning uden næsten en øre på lommerne. Han, en polsk flygtning, Andrzej Manczak fra Warscawa, og hun, den yndige Kirsten Andreassen fra Nykøbing F., havde truffet hinanden ved et studenterbal i Paris, hvor hun bl. a. havde ernæret sig til studierne som avis pige og han som tallerkenvasker, automobil- og møbelsælger og hvad en mand, der har forladt sit fædreland, fordi han politisk ikke kunne udholde at blive i Polen, må tage fat på.

Uden en øre på lommen, men med en fabelagtig tro på fremtiden giftede de sig den 11. december — »Fandens fødselsdag« — idet den katolske pater Viech formælede dem i den katolske kirke i Nykøbing F.

Deres historie gik Danmarks aviser rundt, ikke mindst fordi justitsministeriet ikke ville give den polske flygtning opholds- og arbejdstilladelse, selvom han nu var gift med en dansk pige.

I sin nød skrev Andrzej til Kong Frederik på dansk, idet han hurtigt havde lært sig sproget, lige så let

som han havde lært sig engelsk, spansk, tysk og fransk samt russisk.

Det blev et afslag gennem Kongens kabinetssekretær, men alligevel tror Manczak den dag i dag på, at det var Kongen, der stod bag ved den arbejds- og opholdstilladelse, der pludselig dukkede op den 11. marts 1961, altså på Kongens fødselsdag.

Forinden havde parret fået til-sagn om arbejde på »Danfoss« i Sønderborg, og så gik det stærkt med at pakke. Den 15. marts sad Manczak i handelsafdelingen hos fabrikant Mads Clausen og behandlede og ekspederede ordrer både skriftligt og mundtligt pr. telefon med Holland, Belgien, Spanien, Frankrig og Nordafrika. Han var pludselig en vigtig og dygtig brik i Mads Clausens verdensomspændende virksomhed.

Det unge par bor nu på en hybel i Rebslagersgade 10 i Sønderborg, men i løbet af foråret eller sommeren flytter parret ind i eget hus, idet håndværkere er i færd med at bygge en dejlig bungalow til 70-75.000 kr. i Høruphav, ca. 7 km fra Sønderborg. Der bygges garage til »slottet«, fordi parret forlængst

har købt bil — der kører på Zone-abonnement.

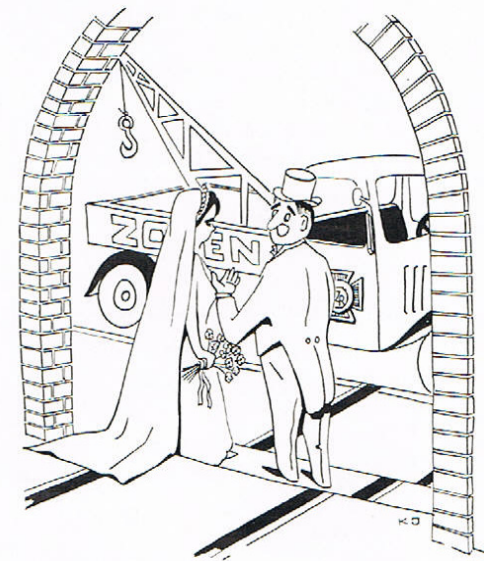
Hvordan synes De nu om Danmark, har vi spurgt den polske flygtning, der har gjort så strålende en karriere på rekordtid.

Danmark er et dejligt lille land, hvor man støder på en færge, inden man har skiftet til tredje gear i bilen. Hvis jeg skulle beskrive Danmark i få ord, måtte det blive, at danskerne lever i en stor færge, hvor alle synes at være i familie.

— Og De, fru Kirsten, mødet med Andrzej var kærlighed ved første blik?

— Alle i dette land må være klar over, at jeg ikke tog Andrzej for pengenes skyld. Vi har taget turen fra bunden af, og det var et stolt øjeblik, da jeg den 4. januar kunne følges med ham på arbejde, idet jeg har fået plads på »Danfoss« personalekontor. Indtil da havde jeg fartet Sønderjylland rundt som sælger af støvsugere. Nu er vi begge i Mads Clausens sold, og jeg kan betro Dem, at vort nye hus skal stå i Andrzejs navn. Vi har netop opnået justitsministeriets tilladelse hertil. Så nu er han både af gavn og navn min husbond.

—*rald.*

Elskede, jeg har lånt en vogn!

I Danmark findes to landsomspændende redningskorps samt et tredje lokalt — Samsø Redningskorps i Tranebjerg, der samarbejder med de to store.

Zonen, som korpset kaldes i daglig tale, startedes midt i tyverne i Eskilstrup på Falster, som »Zonebrandvagten«, — eller en videreudvikling af brandkorps, som på frivillig basis skulle dække et område med en vis radius og et bestemt antal indbyggere.

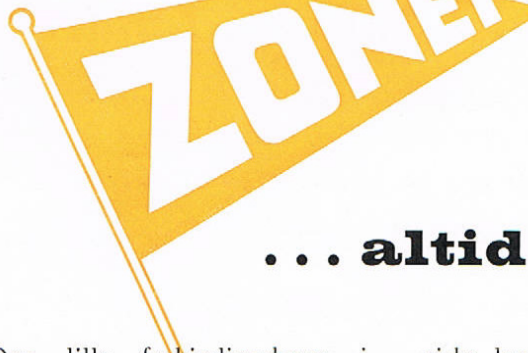
Nu blev det til to nye stationer i Slemminge og Søllested på Lolland og dermed var udviklingen banet til et redningskorps, der inddelte landet i zoner, hvor indbyggerne kunne få redningshjælp på abonnementsbasis. Deraf navnet.

Stifterne var afdøde direktør Reinholdt Hansen, samt direktør Johs. Hare og direktør E. J. Wiboltt, hvoraf de to sidste stadig leder korpset.

Dette består i dag af 75 stationer, og hertil må nævnes ca. 500 SOS-hjælpesteder, d. v. s. mekaniske værksteder, hvor stationerne kan henvende sig for derved at fremme hjælpen for autoabonnenter. Omsætningen ved den egentlige rednings- og abonnementsvirksomhed andrager ca. 15 mill. kr. årligt, hvoraf mere end halvdelen går til lønninger.

Zonen har taget mange opgaver af almenmenneskelig interesse op, løst dem og senere — alt efter udviklingen — overladt dem til andre, både private og offentlige myndigheder og institutioner.

Det gælder således katastrofeposterne langs vore landeveje, — et arbejde, der er overtaget af Røde Kors, — videre »Sundalar-men« til nødstedte i Øresund i samarbejde med bl. a. svensk og dansk politi, marinens flyvere og private motorbådsejere. Nu er den gået op i en højere enhed og dirigeres dels af politiet, dels den internationale »le SAR« organisation.

... altid på vagt

Den lille forbindingskasse i hjemmet eller i bilen, er korpset gået stærkt ind for gennem de såkaldte familieabonnemeter. Da Holger Nielsen-metoden til kunstigt åndedræt kom frem, gik Zonen også ind for at lære både unge og ældre denne genoplivningsmetode.

I 1937—38 havde man også et såkaldt »eftersøgningskorps« i samarbejde med de ældre spejdere »Roverne«. Denne opgave varetages nu af politi og militær.

Under krigen, da militærets virksomhed var mere eller mindre stækket, fremstillede korpset bombeværktøj til fjernelse af forsagere og havde et samarbejde med militæret, der nu har en anden direkte form.

Også en række humanitære opgaver har korpset taget op, sideløbende og som en naturlig periodisk udvidelse af korpsets mangesidede opgave for at hjælpe andre.

Det har drejet sig om hjælp til spanske børn under den spanske borgerkrig, og til dansk-franske børn under krigen samt afsendelse af hjælpemandskab og ambulancer under den finsk-russiske krig. I de senere år huskes starten af Z-bloddonorkorpset, der nu tæller mere end 20.000 medlemmer, der regelmæssigt afgiver blod på Serum-instituttet.

Også indenfor korpsets egne rækker har man fulgt udviklingen i bilernes tidsalder op med rednings- og katastrofemateriel.

En udvidelse af organiseret redningshjælp til bl. a. de skandina-

viske lande satte den anden verdenskrig en stopper for, men straks efter krigsafslutningen i 1946 startedes det første redningskorps i Sverige, »Svensk Rådningstjänst« af Zonen i Danmark, og senere kom »Räddningskaren« til, men begge selskaber er nu overtaget af det store svenske forsikringselskab »Thule«.

Ligeledes var Zonen medvirkende til starten af »Viking Redningstjeneste« i Norge.

Lad os i flæng nævne korpsets udlandstjeneste, som nu føres videre i samarbejde med KDAK under navnet SOS-International.

Flyveambulancetjenesten er Zonens hjertebarn, der startedes i 1939 og senere er udbygget med bl. a. specialbyggede danske ambulancefly, der med deres start- og landingssegenskaber egner sig for de danske forhold med mange små øer.

Denne afdeling af korpset har ydet store tjenester i Danmarks interesse, og vi behøver blot at nævne flyvningen af grev Folke Bernadotte i hans arbejde for at frigive danske og norske koncentrationslejr fanger og hjemtransporten af disse.

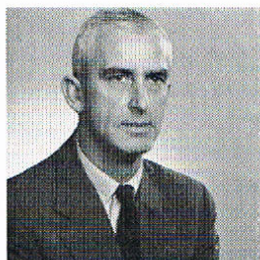
Det var Zonen, der fløj en regeringsdelegation til Bornholm efter det russiske bombardement, og endelig har Zonens fly fløjet tusinder af kilometer med TB-vaccine til det krigshærgede Europa på begge sider af jerntæppet.

Man har indenfor korpset lagt en linie, således at man fremover kan leve op til de stolte traditioner i dansk redningstjeneste.

Kan roterende blinklys hindre ny Odense-katastrofe?

Kranvognene på Fyn har fået roterende blinklys Nye instrukser til bugserings-mandskabet

Direktør
Pontoppidan

Den tragiske ulykke, der indtraf på hovedvej 1, ca. 10 km vest for Odense, den 11. november i fjor, og som kostede den 26-årige zone-
redder Jørgen Damkjær Rasmussen, Odense, livet, da han under skiftning af en ophængt bil, blev kørt ned, har indenfor dansk redningstjeneste vakt den dybeste medfølelse for den dræbtes efterladte. Men samtidig rejstes spørgsmålet om, hvad der kunne gøres for at hindre en ny ulykke af samme karakter.

— Straks efter, at jeg fik underretning om ulykken, kørte jeg til stedet, fortæller direktør A. Pontoppidan, Zonen i Odense, og der var efter mit skøn intet at bebrejde den pågældende redder. Han holdt med halvdelen af kranvognen i rabatten. Mens han var ved at frigøre en bil, som en anden kranvogn skulle transportere videre, blev den ophængte bil bagfra påkørt af et lastvognstog, således at redderen dræbtes mellem kranvognen og den bil, som han havde på slæb i en trækstang.

Om ulykken kunne have været forhindret, hvis kranvognen havde været forsynet med de nye roterende blinklys, skal jeg lade være usagt. For at undgå visse ulykker, gives der ingen forebyggende midler — det være sig en chauffør, der er faldet i søvn eller spirituspåvirket. Dette skal ikke opfattes sådan, at der i dette tragiske tilfælde har været tale om sådanne

forhold. Det kan jeg ikke udtale mig om.

Da jeg ikke — af hensyn til mandskabets sikkerhed under deres arbejde — ville lade nogen mulighed for at gardere folkene være uforsøgt, gik jeg af al kraft ind for at få roterende blinklys på kranvogne og ambulancer.

Mandskabet har også i denne sag henvendt sig til mig med deres krav. Allerede på begravelsesdagen gav direktør Wiboltt mig uforbeholdent tilsagn om, at alle kranvogne på Fyn snarest ville blive forsynet med roterende blinklygter.

Det, der har forsinket anskaffelsen var, at man ikke kunne lirke ud af det ministerielle udvalg, om man ved lov ville påbyde sådanne roterende lys og hvilken farve lys, man ville godkende. Det har jeg

endnu ikke fået svar på — ejheller om lyset skal være gult eller blå.

— Hvad siger man fra det lokale politiske side?

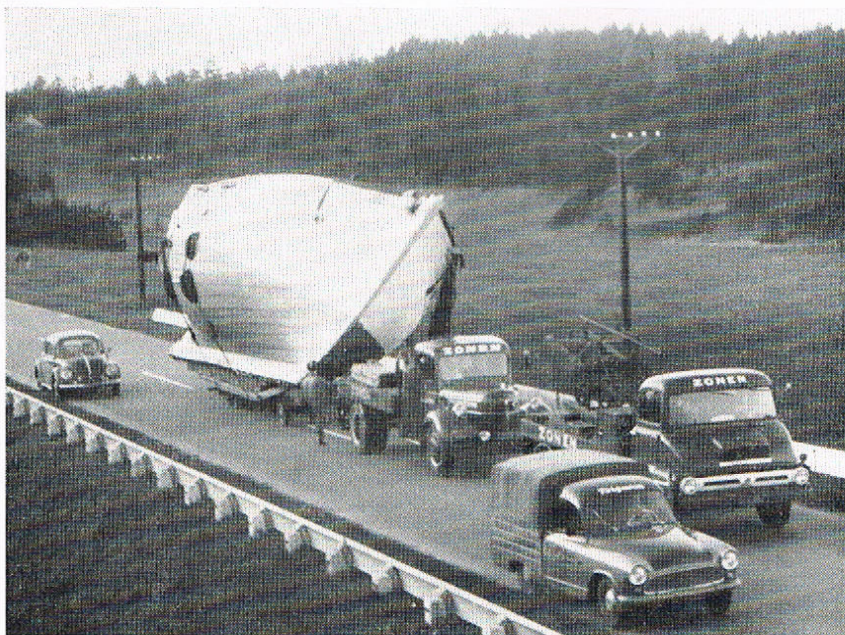
— Under en samtale med chefen for færdselsafdelingen i Odense, politiassistent Taarup, spurgte jeg om man lokalt kunne give tilladelse til at montere lyset på vognene. Denne kunne efter forhandling med København meddele mig, at man godt kunne montere sådanne blinklys-anordninger med gult lys, men ikke med blå. Der står nemlig noget i regulativerne for ambulancers udrykningslys, at det skal være gult.

Men man forventer, at de nye roterende blinklys bliver blå. Forstå det, hvo der kan.

— Har ulykken medført nye instrukser til mandskabet?

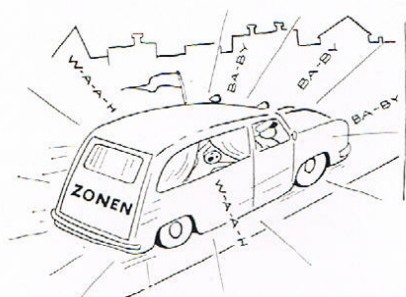
— Alle kranvognsførere er instrueret om, at de kun må »skifte« vogn på en vigeplads ved landevejen. Med andre ord kører man nok hinanden i møde mellem to stationer, men ikke længere end til den aftalte vigeplads.

Denne ordning er efter min mening den bedste sikring for mandskabet.

En zonctransport kan også være dekorativ. Her har fotografen fæstnet en situation i Nordjylland, hvor Ålborg og Hjørringstationerne er ved at flytte en stor kutter. De to kranvogne og kutterens skrog står godt til det nordjyske landskab. Dette er kun en enkelt fastholden af de mange forskelligartede opgaver, som Zonen landet over beskæftiger sig med.

Hvem bliver Zonens ambulance-barn 1962?

Det sker i en række tilfælde hvert år, at der fødes børn i Zonens ambulancer og især under sneperioder og dermed vanskelige kørselsforhold, hvor ambulancen ofte må trækkes af heste og traktorer eller formelig skubbes frem meter for meter, og dette er jo ikke helt som moderen eller den nyfødte verdens- og skatteborger havde regnet med.

Der står altid nimbus om disse vanskelige transporter og fødsler.

I sådanne tilfælde må ambulancens mandskab ofte træde hjælpende til under turen fra hjem til sygehus.

Vi kærer et »ambulance-født« barn i 1962 som korpsets kæledægge

Dette blad anmoder om at få underretning om disse ambulancefødsler og beder mandskabet være os behjælpelig med at få nyhederne om sådanne fødsler frem. Det er altid godt læsestof, og korpset får en lejlighed til at vise sin glæde over at have hjulpet en ny borger til verden.

Ud af årets kuld af ambulancefødte børn vil »ZONEN« kåre årets »Zonekæledægge«, og det sker ved lodtrækning på årets sidste dag, således at alle i 1962 fødte ambulancebørn kommer med.

Det ved lodtrækning kårede barn og moder vil fra korpset modtage en opmærksomhed, idet vi regner med, at de ved begivenheden hjælpende assistenter vil overrække gaverne til mor og barn.

Vi glæder os allerede til i næste nummer, omkring den 15. maj, at kunne præsentere de første ambulancefødte børn med mor, idet vi går ud fra, at der i januar eller de

første dage af februar er sket »glædelige begivenheder« i en af korpsets ambulancer.

For en ordens skyld understreges at korpsets mandskab ikke med vilje skal lade fødselstransporterne foregå langsomt for at være med i spøgen.

Sådanne fødselsmeddelelser — helst med billede — sendes ekspres til bladets redaktion, Zonen, Nykøbing F.

Mand, dog — du har skudt en stork!

Zonen i Maribo har i de første dage af februar indviet sin nye station, hvis opførelse begyndtes medio august 1961.

Stationen er den måske bedst beliggende zonestation i Danmark med direkte adgang til hovedvejen mod øst og vest samt til »Fugleflugtslinien« motorvej mod nord og syd. Desuden har korpset direkte vej til Rødby og Maribo.

Den nye station har 12 garager, og hallen er 14 gange 40 meter i areal. Foruden garagen har Zonen af Maribo kommune købt en villa, hvor stationsleder Hans Hansen får til huse, ligesom der hertil er bygget en ny vagtstue med opholds- og soverum samt køkken.

Samtidig med indvielsen overtog Zonen kommunens brandslukningsmateriel, idet korpset fremover skal rykke ud først til brande i Maribo, hvorpå det kommunale brandvæsen arriverer, hvis dette

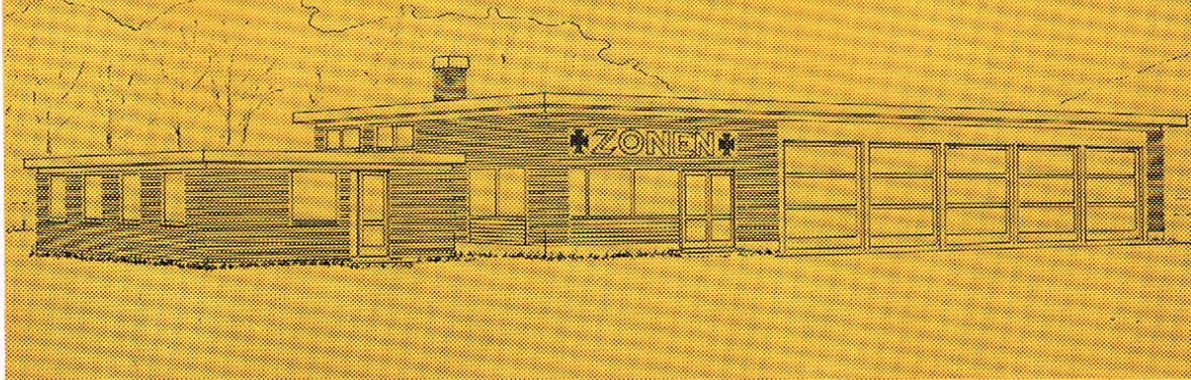
En ny, dejlig Zone-station i Maribo

skønnes nødvendigt efter brandinspektørens vurdering. — Alle brandalarmer går således fremtidig direkte til Zonen.

På grundlag af denne nye ordning om brandslukning for Maribo kommune er gennemført en gensidig slukningsoverenskomst med Rødby købstadkommune.

Stationsleder Hans Hansen, der har ledet den tidligere station på Øster Landevej i Maribo, kom ind i korpset i 1942 efter sin far, stationsleder Sofus Hansen, der oprettede den første zonestation i Slemminge efter korpsets start i Eskilstrup i 1926. Han har således fulgt den rivende udvikling.

Ny Zone-station i Haderslev

Indeværende år bliver rig på store begivenheder i Haderslevs Zone-afdeling, idet man er ved at opføre en ny station på hjørnet af Louisevej og omkørselsvejen lige op mod Europa-vej 3.

Vi bringer en tegning af den nye

station, der får en usædvanlig praktisk og smuk beliggenhed, således at man får direkte udkørsel til Europavej 3 både i nordlig og sydlig retning.

Videre regner man med installering af radiotelefoner i to ambulancer og en kranvogn. Videre er en af kran-

vognene forsynet med katastrofelys, således at redningsarbejdet på landevejene betrygges.

Zonen i Haderslev kan iøvrigt se tilbage på et rekordår 1961 med 2885 udrykninger og korpsets seks køretøjer har tilbagelagt 106.005 km.

München-politiet kører også galt

I München er det kørende politi hver eneste dag året rundt ude for selv at køre galt. Sidste år var der således nøjagtigt 360 kørselsuheld med politiet indblandet — heraf 11 pct. af voldsom karakter.

Gennemsnitlig sker der for hver 12.500 politikørte km et uheld.

Så kan vi andre godt tillade os at køre galt en gang imellem.

Moderne afbetaling

For at kunne købe en brugt bil, foreslog et ægtepar fra Salt Lake City i Amerika at lade deres baby gå ind som udbetaling på vognen.

Bedre at forebygge

I hollandske køreskoler er der fem timers obligatorisk undervisning i førstehjælp under vandet. Hoiland gennemskæres af 1100 kanaler, og man regner med, at omkring 50 køretøjer ruller i vandet hver dag.

Fin lille Zonestation

På Fyn er ombygget en station i 1959 i Gelsted, hvoraf vi bringer et billede. Stationen og dens mandskab har »bidt« sig godt fast i egnens bevidsthed og har trods sin lidenhed, masser at bestille. I 1961 kørtes således 1579 ture med en samlet strækning på 67.019 km.

Elleve »jordemødre« til én fødsel

En spansk bus med 11 fodboldspillere fra klubben »Favero« kørte fornyligt fast i sneen ved det kendte bjergpas Manzanal.

Herved kom de til at spærre for trafikken, og bl. a. for en bil, hvori befandt sig en gravid kvinde, der var på vej til en fødeklinik.

Da den nye verdensborger begyndte at melde sin ankomst til denne jord, trak de elleve fodboldspillere bilen med det kostbare indhold gennem sneen uden om bussen.

Inden de nåede igennem, havde en sund og rask knægt set dagens lys.

Redningskorps yder altid hjælp

»Parkinsons lov«, den lune englænders beretninger om administrationens sære væsen, bringes i crindring i anledning af en speciel assistance, som Zone-Redningskorpsets populære stationsleder på Bornholm, Carlo Lundtoft, har ydet udenrigsministeriet. — Lundtoft blev ringet op fra det høje ministerium i anledning af, at man skulle diskutere hjemflyvningen af den 22-årige fisker Kjeld Jensen, der var kommet til skade på Tejn-kutteren »Harmonien« og indlagt på hospital i Memel. Både Zonen og Falck havde tilbudt at flyve patienten hjem, men da Falck havde abonnementet, var det klart, at det var dette korps, der skulle tage turen til Polen. Det var der heller ingen diskussion om i telefonsamtalen, der kun blev etableret, fordi man i udenrigsministeriet gerne ville spørge Zonen, hvilket nummer, Falcks Redningskorps, Rønne station, havde, idet man ikke havde kunnet finde frem til det i ministeriets bøger. (Fra »Bornholmeren«).

I vandet!

Omkring 400 amerikanske bilister mistede sidste år livet ved at køre i havnec eller søer med dybt vand, hvorved bilen gik til bunds, uden at det lykkedes bilisten eller passagererne at redde sig. Det amerikanske Røde Kors har i den anledning i samarbejde med politiet i Michigan og nogle frømand påbegyndt en række forsøg for at finde ud af, hvordan man bedst kan redde sig ud af en bil, der er sunket på dybt vand. Stående på havbunden vil frømand optage en film af en synkende bil for at se, hvad der sker, og siden skal frømandene sidde i synkende biler og forsøge at redde sig.

Også en hobby

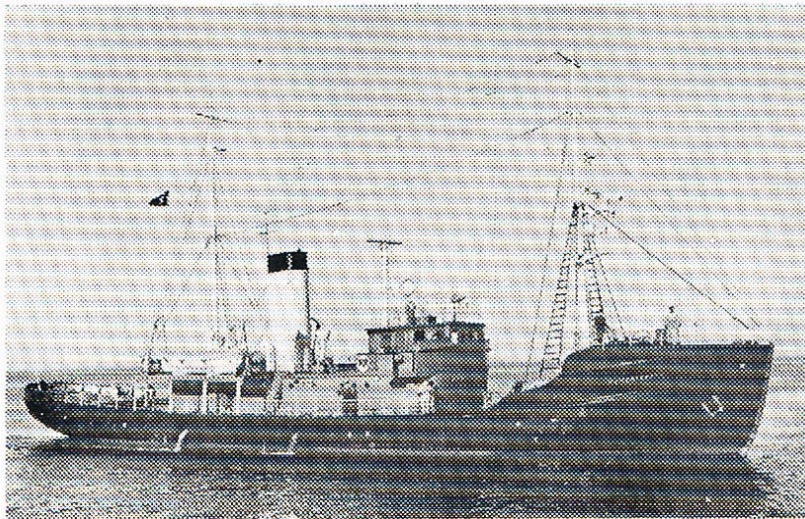
Den italienske olympiadevinder, Livio Berrutti, der vandt 200 meter løb ved olympiaden i Rom, har en mærkelig hobby. Han samler på de uldsnore, som han har sprængt som vinder i sine løb.

Meningen hermed er, at han af denne uldtråd vil lade sin kærester strikke ham en pullover.

Egoisme

I tænker kun på jeres promiller — hvad med mine procenter?

*Redningsskibet
er i alarmberedskab
døgnet rundt og sejler ud
med en halv times varsel
under kaptajn Fjeldes
kommando*

F. V. Mortensen, Nordsøens kranvogn

»F. V. Mortensen« sejler ud fra Esbjerg. Det lyder i grunden så fredsommelig, men det er sjældent tilfældet. Når meldingen, Blåvand radio kalder F. V. Mortensen, lyder, går der højst en halv time, før havnen er agterude, og så er der som regel fare på færde.

Det barske redningskib har hele Nordsøens og havets drama i sig. Det ses af skibets stævn, der er bygget til at tage imod tordnende søer. Somme tider rækker søen så højt, at skulpene ryger ind ad den gule skorsten, men skibet holder.

25 år har »F. V. Mortensen« i år lagt bag sig. Mange skæbner er i disse år blevet knyttet til redningskibet, og utallige skibe er nået sikkert i havn, takket være mandskabets strålende indsats. Hvis fiskeri-direktør Mortensen, som skibet er opkaldt efter, havde levet, ville det have glædet ham at se al den ære, der er overgået både skibet og dets fører, kaptajn P. H. Fjelde. I 1957 fik kaptajn Fjelde byens ærespris med tilhørende check på 1000 kr. Det var et synligt bevis på, at kaptajnen for alvor blev accepteret i byen.

Kaptajn Fjelde er nemlig ikke vestjyde. Han er skolelærer-son fra Nakskov-egnen, men lige så salt som den fiskerbefolkning, for hvem hans skib er blevet en ambulance og en kranvogn. Kaptajnen er 49 år og har mere erfaring end

de fleste. Han kender Nordsøen som sin egen lomme, og han ved, hvad det vil sige, når stormen kommer susende ind fra vest.

Når stormen raser

Det er ikke tilfældigt, at »F. V. Mortensen« også kaldes Nordsøens kranvogn. Når stormen raser og skibe er i nød, stævner redningskibet ud, og intet kan standse det. Som en kyllingemor vogter den over Esbjergs kutterflåde, hvad enten det er i Nordsøens mellemste eller sydligste del. Døgnet rundt er mandskabet i alarmberedskab. Besætningen tæller 17 mand, og 11 er med ude hver gang, med kaptajn Fjelde i spidsen.

Der behøver ikke engang at være slået alarm, før »F. V. Mortensen« sejler ud. Når meteorologerne sender de hyppige urovarsler ud for fiskebankerne, og vindstyrken har vokset sig op i nærheden af storm, har kaptajn Fjelde gjort det til en fast regel, at »F. V. Mortensen« lægger sig ud ved Skallingen for at vogte på Horns rev, der hovedsagelig former den 7,5 sømil lange sejlrunde fra det frie hav indtil Esbjerg og sammen med Grådyb Barre får den oprørte Nordsø til at gå i kog. Når det sker er »F. V. Mortensen« i konstant forbindelse med Blåvand radio, og så overlades intet til tilfældighederne.

Redningskibet har alt udstyr til

blind-navigation, og det er navnlig til gavn for den tåge-konvojering, som kaptajn Fjelde har indført for kutterflåden. Når tågen ligger tyk over indsejlingen til Esbjerg, samler »F. V. Mortensen« kutterne ved Grådyb Barre og leder dem ind i havn — eller den omvendte vej, hvis det skulle knibe med at komme ud til fangstpladserne.

At »F. V. Mortensen« og mandskabet ikke ligger på den lade side, viser tallene tydeligt. Siden 1946 har man foretaget 605 assistancer, og hvert år sejlet mellem 11.000 og 17.000 sømil. Fra år til år forøges antallet af assistancer i takt med den stigende kutterflåde. For en halv snes år siden, var der i Esbjerg ca. 350 kuttere, nu er der ca. 535 kuttere.

Kaptajn P. H. Fjelde

Nordsøens sygevogn

I samme åndedrag, som vi siger Nordsøens kranvogn, må man også sige Nordsøens sygevogn. Med mellemrum hænder det, at fiskere bliver kvæstet eller syge ombord på kuttere til havs, og så »rykker« »F. V. Mortensen« ud. For at gøre redningen endnu mere effektiv, indførte man for en del år siden en lægeordning med seks af byens læger, der er villige til at tage med ud, når situationen kræver det. I messen har man indrettet »konsultationsværelse«, og det har flere gange vist sig at være nyttigt.

I betragtning af de mange gange »F. V. Mortensen« sejler ud, er det egentlig forbavsende at se i hvor få tilfælde, anstrengelserne er forgæves.

Vi får selvsagt mange meldinger om kuttere i havsnød, siger kaptajn Fjelde, og man må i hver enkel situation tage stilling til meldingens karakter. Vi må selvfølgelig hellere sejle en gang for meget end en gang for lidt, men med årene opøves en vis rutine i at bedømme situationen rigtigt. Endnu har vi ikke på redningsskibet skønnet forkert. Vi kan jo også komme ud for misbrug af redningsskibet, men det er forbavsende sjældent, det sker. En af grundene hertil er nok, at assistancen så ikke længere er gratis.

Redningsskibet er jo 25 år gammelt, — skal det udskiftes?

Når et skib fra de sømilitære enheder runder de 25 år, anses det for at være forældet, og så må man jo også gå ud fra, at det samme er tilfældet, når det drejer sig om et

skib fra det humanitære arbejde. Den store udvikling indenfor fiskeflåden kræver indsats af redningsskibene, så vi må følge med i udviklingen. Der har været planer om et nyt skib, men hvornår det kommer, er jo et stort spørgsmål.

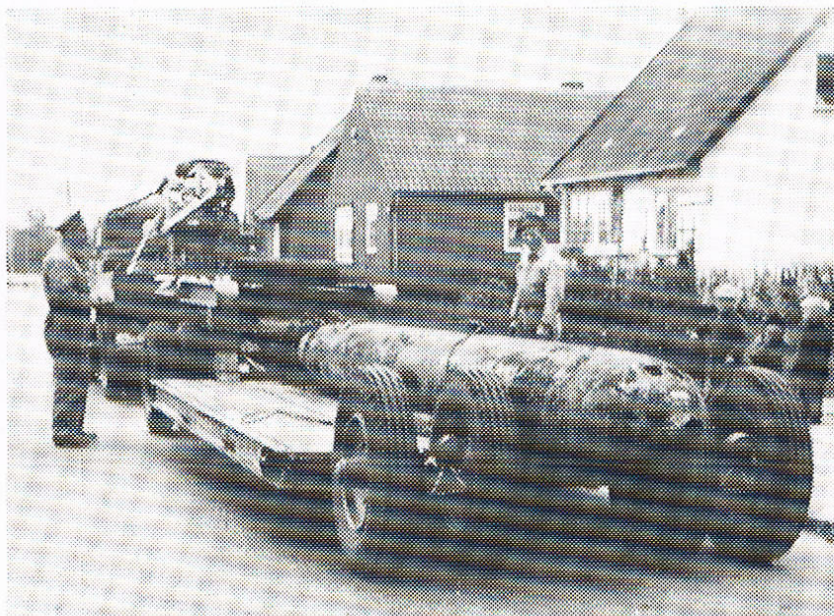
Reaktionen under livsfare.

Fra alle de mange redningsforetagender, hvor livet har været på spil for fiskere og søfolk, kender kaptajn Fjelde alle de menneskelige reaktioner på den overståede fare, når bjærgningen er vel gennemført.

Der reageres uhyre forskelligt, siger kaptajn Fjelde. Mange er så

dybt rystede og chokerede, at de ikke kan holde på den kop kaffe, vi giver. Andre er ganske rolige. Fælles for alle fiskere, disse storartede mennesker, er en dyb taknemmelighed, når de har modtaget hjælp, hvorimod lettelsen over ydet bistand til et større skib kan forvandle sig til stigende irritation, når havnen er vel nået, og det udvikler sig til et rent bjærgnings-spørgsmål. Så kan der nemlig være penge med i spillet.

Redningsskibet fortsætter sit arbejde. Og et er givet, mange søfolk vil komme til at stå i stor taknemmelighedsgæld til kaptajn Fjelde og hans dygtige mandskab.

Farlige fangster i Østersøen

Det er ikke altid lige fredelige transporter, som Zonen på Bornholm beskæftiger sig med. Også transport af torpedoer hører med til dagens gerning.

Disse farlige tingester fiskes med mellemrum op i Østersøen og bringes af Bornholms Marinedistrikt til nærmeste bornholmske havn, hvortil Zonen forud er tilkaldt.

Her anbringes torpedoerne på blokvogne, som bugserer dem til marinens plads i Rønne.

Inden transporten på landevejen finder sted, demonteres torpedoen for

sprængladningen, ligesom de lettes for trykket på op til 200 atmosfærer.

Såvel torpedo som sprængladning bliver bragt til marinedistriktet, således at sprængladningen senere bringes til eksplosion på hærens øvelsesplads ved Raghammer Odde.

Torpedoerne er oftest tyske fra sidste verdenskrig med intakt sprængladning, men det sker også, at danske øvelsestorpedoer fiskes op og overgives den danske marine.

Her ses en zonetransport af de farlige »fisk«.

Kære kone, ønsk mig tillykke —
jeg fik mit kørekort!

helikopteren *fremtidens kranvogn*

Forlængst er det fastslået, at helikopteren vil indgå som et fast led i redningstjenesten både til vands — til lands og i luften, fordi netop denne maskine er i besiddelse af de egenskaber, der gør den velegnet til redningsaktioner overalt.

Det er ikke ukendt, at flyvevåbnets helikoptere med held er sat ind i redningsaktioner for at redde søfolk i nød på havet eller har hentet mennesker, der er drevet til havs under fiskeri eller på lystture og er blevet overrasket af uvejr.

Vi har fulgt, hvordan helikopteren har vist sig velegnet til redningsaktioner til lands — på utilgængelige steder — og vi husker her katastrofen i bjergene på grænsen mellem Frankrig og Italien, hvor en svævebane ramtes af en flyvemaskine så træktovet beskadiges og flere mennesker styrtede i afgrunden.

Her viste helikopteren sine store evner som redningsmaskine.

Vi bringer på denne side et billede fra Mandø, hvor Zonen med en af flyvevåbnets helikoptere fra Karup hentede en fødende kvinde

på Mandø for at bringe hende til Ribe sygehus.

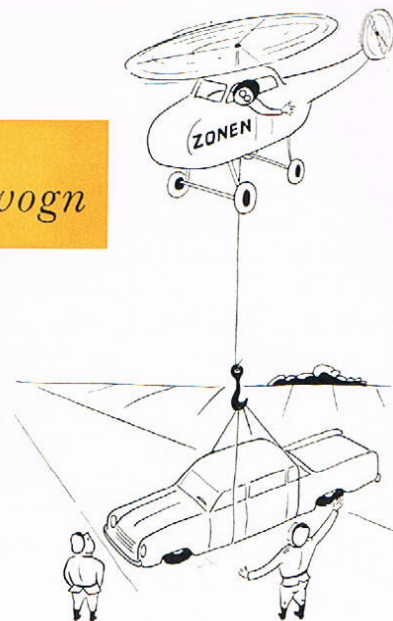
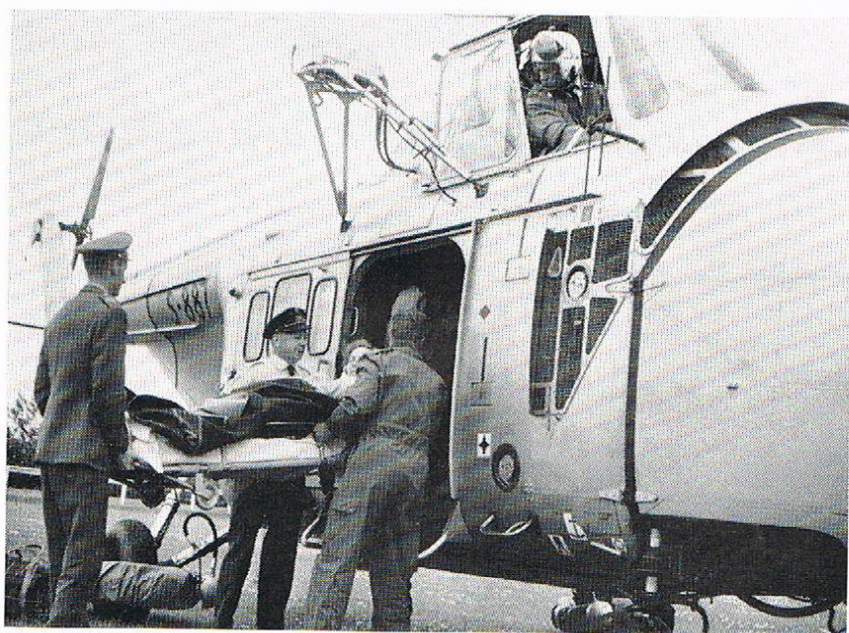
Patienten, fru Agnes Hjort, fødte senere på dagen på sygehuset et velskabt drengebarn.

Men også på landjorden vil helikopteren før eller senere melde sig som et uundværligt led i redningstjenesten — som en flyvende kranvogn.

Man kan nemlig forudse den dag, hvor trafikken på landevejene bliver så tæt, og sammenstødene af så voldsom karakter, at almindelige kranvogne vil få vanskeligt ved at nå hurtigt nok frem til at befri ofre under havarerede biler.

En almindelig helikopter af »Sikorsky«-typen løfter med lethed 5-6 tons, og det vil således være en smal sag at fjerne vraget af selv en stor bil, hvor denne end måtte være havnet.

Endnu vil anskaffelsen og driften af en helikopter med pilot nok ligge i et alt for uopnåeligt prisniveau, men det er ikke mere fri fantasi, men virkelighedsnær spådom, når vi udtrykker vor bestemte mening om, at en skønne dag indgår helikopteren som et naturligt led i kranvognstjenesten.

Zonen ville slet ikke tro sit eget resultat

Da man på Zoneredningskorpset på Aakirkebyvej i Rønne første gang havde regnet tallene ud fra 1961, nægtede man simpelt hen at tro på, at facit kunne være rigtigt. Men lige meget hvor mange gange man end regnede om, kom man til det samme resultat: Korpset har i 1961 været genstand for en forrygende fremgang.

Antallet af ture er steget kolossalt med 966 — fra 14.156 i 1960 til 15.112 i 1961, og størst fremgang spores i sygetransporter, som er steget fra 5363 til 6363, altså med lige nøjagtigt 1000.

I alt har korpset kørt 241.243 km, en stigning på 13.800 km fra 227.443 km.

Af større tal skal nævnes: 2692 assistancer til motorkøretøjer (2574 i 1960), 1247 udkørsler til entreprenørarbejde (1207 i 1960), 1882 ture til gasværket som sikkerhedsvagt (1583 i 1960), 770 assistancer til traktorer (1001 i 1960) og 459 udrykninger til vandskader (668 i 1960).

Sygetransporterne til sygehusene har andraget 106.892 kørte kilometer mod 93.020 km i 1960.

Gennemsnitligt har korpset pr. døgn kørt 41,4 ture og 660,9 km.

Narkoseoverlæge Søren K. Sørensen fra Viborg manglede en »kunstig brystkasse« til at demonstrere udvendig hjertemassage på for Zonefolkene fra Jylland. Lidt hittepåsomhed og teknisk snilde skabte en sådan »brystkasse«, som en sygeplejerske her demonstrerer grebet på — til gengæld mangler overlægens frue i dag sin bedste plasticbalje...!

Zoneredningskorpset fik første instruktion i første-hjælp

Kampen med tiden er en af de vigtigste grundsætninger, når det gælder om at sætte ind, hvor der er sket ulykker, og hvor pludselig sygdom gør det nødvendigt. Zoneredningskorpset har selvsagt haft øjnene åbne for problemer i forbindelse hermed, og i den anledning har man netop afsluttet et kursus for personalet under redningsstationerne i Jylland i instruktion af udvendig hjertemassage.

Det er så nyt et fænomen, at man endnu ikke rigtig kan overse betydningen af det herhjemme, men tal, man har fået fra Amerika tyder på, at det ganske givet kan komme til at betyde livet for en række mennesker, som under almindelige omstændigheder førhen ville være prisgivet døden.

Hjertemassage er ikke noget almindeligt, men begrebet har dog været kendt i forbindelse med operative indgreb gennem de sid-

ste ti-femten år, hvor der af og til er forekommet situationer, hvor lægerne har kunnet gribe ind under store operationer, når hjertet af en eller anden grund pludselig »satte ud«. Der har dog i alle tilfældene været tale om såkaldt indvendig hjertemassage, der forudsætter, at brystkassen har været åbnet. Den nødvendighed, som en hurtig indgriben var i disse tilfælde har mange gange givet resultater, og man har oplevet, at patienter, der faktisk var døde, atter er levet op, selv om det ikke er gået helt så godt i alle tilfælde.

Første gang anvendt for et halvt år siden

For et halvt års tid siden udførtes for første gang den udvendige hjertemassage. Det skete på Viborg Amts- og Bys sygehus, hvor man fik en patient ind, hos hvem hjertevirksomheden pludselig standsede. Der var simpelthen

ikke tid til at foretage den indvendige hjertemassage, og i sin nød greb lægen til den desperate udvej at massere det standsede hjerte udefra ved at klemme brystkassen ned mod rygsøjlen, og det lykkedes, således at hjertet selv overtog funktionen efter omkring tyve minutters massage.

— Netop den hurtige indsats er altafgørende for, at det skal lykkes at få et sådant indgreb gennemført heldigt, udtaler narkoseoverlæge Søren K. Sørensen, Viborg, der har ledet instruktionskurserne for Zoneredningskorpsets personel i Jylland. Går der mere end tre minutter, kan man måske være heldig at få hjertevirksomheden i gang, men så er det næsten givet, at hjernevævet har taget skade på grund af blodmangel, og det vil i realiteten sige, at patienten ikke kommer til bevidsthed. Det store problem har været, hvordan man fik behandlingen startet udenfor hospitalerne og her er redningskorpsets personel selvskrevet, ikke mindst fordi det også kræver, at man har en vis øvelse i at stille en diagnose. Det kan naturligvis ikke nytte, at man begynder at give f. eks. en besvimet patient hjertemassage, for så kan man meget let opnå at gøre mere skade end gavn.

Nogen hverdagsbegivenhed er det jo afgjort ikke

— Det vil sige, at behandlingsmetoden ikke er helt ufarlig?

— Helt uden fare er den ikke. Det bør dog siges, at det navnlig er ukyndige, der kan forvolde skade, simpelthen fordi de ikke er klar over, hvordan behandlingen foretages. Er det øvede, vil skaden i de fleste tilfælde blot betyde brud på et ribben eller to, og man har vel lov til at sige, at det er billigt sluppet, hvis livet reddes, da patienten normalt ellers ingen chancer har for at overleve.

— Nu er et enkelt tilfælde jo unægtelig ikke ret meget at bygge på, — men De mener, at metoden kan blive af betydning?

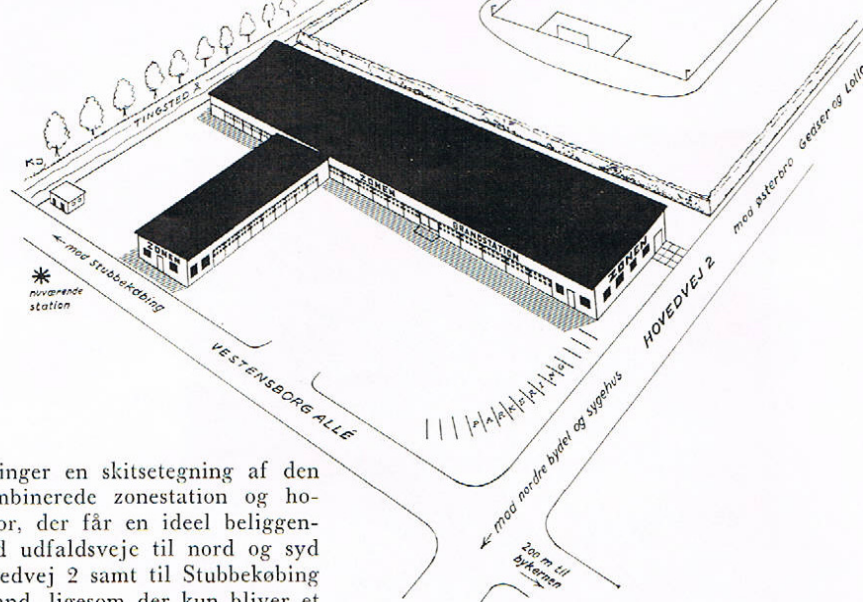
— For det første har vi flere

Nyt Zone-hovedkontor og station i Nykøbing F.

Umiddelbart for redaktionens slutning af dette blad indgik Nykøbing F. byråd og Zonen et samarbejde, hvorefter Zonen bygger en ny station, der skal rumme såvel korpsets eget som det kommunale brandvæsens sprøjter.

Zonen overtager dermed hele brandalarmeringen for byen, således at alle meldinger om bybrand indgår til korpset. Zonens folk rykker straks ud, samtidig med at det lokale kommunale brandkorps alarmeres og overtager slukningsarbejdet.

I forbindelse med den nye station i Nykøbing F. bygges et nyt hovedkontor for Zonen, som erhverver en kommunal byggegrund vis a vis den nuværende Zonestation, hvis bygninger overtages af kommunen til andet formål.

Vi bringer en skitsetegning af den nye kombinerede zonestation og hovedkontor, der får en ideel beliggenhed med udfaldsvej til nord og syd ved hovedvej 2 samt til Stubbekøbing og Lolland, ligesom der kun bliver et par hundrede meters kørsel til Nykøbing F. bykerne.

Den nye station og hovedkontor består af en 72 meter lang og 22 meter bred bygning plus en vinkelret fløj på 38 meters længde og 9 meters bredde. Hovedkontoret ligger længst borte fra Vestensborg Allé ind mod byens station, mens stationen får 20 garager,

idet 8 af dem placeres i vinkelfløjen. Yderst til højre indrettes brandstation med fem garager og længst til venstre bygges et moderne værksted. Vagtlokaler, soverum og toiletter samt spiserum findes i vinkelfløjen ud mod Vestensborg Allé.

tilfælde efter den episode, der gjorde, at man begyndte at interessere sig for den udvendige hjertemassage herhjemme, og endelig har vi de amerikanske tal at bygge på, og de giver grund til en vis optimisme.

For mit vedkommende er jeg glad for, at Zoneredningskorpset har vist det initiativ, der ligger i at søge oplysning om de nyeste metoder for redning af menneskeliv som det første redningskorps herhjemme, og det vil glæde mig, om det betyder endnu flere redtede menneskeliv.

Instruktionen er betydningsfuld for den nye form for opvækning af livløse, blandt andet fordi den som regel forudsætter kendskab til indblæsningsmetoden — eller mere populært mund-til-mund metoden, da det ofte vil komme til at dreje sig om f. eks. druknede personer. Man har netop på Viborg Amts- og By's sygehus haft et tilfælde med en druknet, hvor man fik hjertet i gang igen. Når patienten senere døde, skyldes det, at han var druknet i ferskvand, der var trængt ind i blodbanen og havde ødelagt de røde blodlegemer.

På trods af, at det er så ny en metode, har der allerede fra for-

skellig side udover Zoneredningskorpsets naturlige interesse i de nyeste former for redning været interesse. Bl. a. henvendte personalet på Viborg elværk sig til overlægen og fik ham til at give en kort instruktion i oplivningsmetoden, ikke mindst under hensyntagen til, at netop elulykker ofte medfører hjertestandsninger.

Herudover er personalet på sygehuset naturligvis blevet instrueret i den nye metode, der sikkert vil blive af betydning i årene fremover.

Som en lille kuriositet kan det nævnes, at narkoseoverlæge Sørensen manglede noget at demonstrere metoden på, men her kom kvikhed og teknisk snilde ham til hjælp, idet han konstruerede en »kunstig brystkasse« med indbygget trykmåler, hvor man kan aflæse det tryk, der udøves på brystkassen med øvelsens bevægelser — der skal givet et tryk på ikke mindre end 25—40 kg, 75—80 gange i minuttet. At der virkelig er tale om teknisk snilde kan overlægens hustru bevidne, for hun mangler en af sine vaskebaljer i dag — den måtte tjene som ramme om den »kunstige brystkasse«...

am.

Hils og smil!

Vi kender alle det syn, når vi farter rundt på vejene, at en flok børn står ved vejkanterne. Pludselig opdager de en »zonevogn« og op ryger hænderne, og en ivrig vinken bliver ved, til vi har passeret.

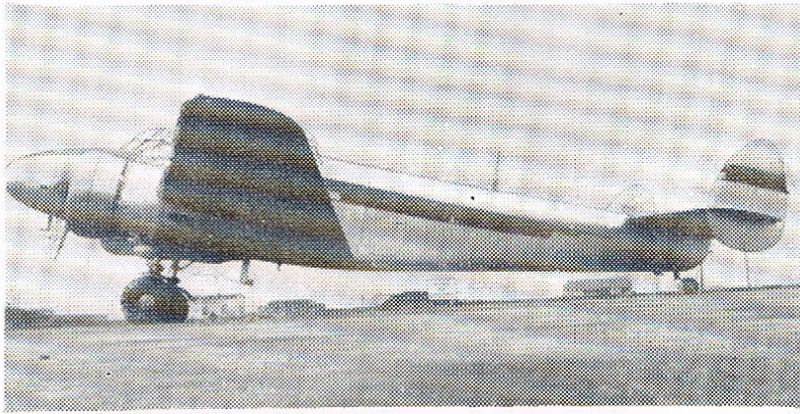
Tænk på, at det er den opvoksende ungdom, som korpset skal arbejde videre på. Det er dem, der engang før eller senere får besøg af en repræsentant fra korpset. — Derfor betyder det lille vink med hånden og et lille smil så uhyre meget, — og glem ikke, at der også i voksne inderst inde er et barnligt sind.

Gør derfor det samme, når I møder dem. Ikke en enkelt, men mange gange har jeg været ude for, når jeg i arbejds medfør har besøgt et hjem, at blive modtaget med en udtalelse som: Zonefolk hilser og smiler altid, når vi møder jer, og derfor vil vi godt tegne abonnement hos jer.

Desværre har jeg også været udsat for den modsatte udtalelse, og det er ikke så rart for en repræsentant eller stationsleder at skulle svare på.

Derfor, næste gang: Hils og smil.

Johannes Nielsen, Kalundborg.

OMTANKE - til en værdi af 9000 kroner

En afdelingschef i et større foretagende ville i sin sommerferie på en rundrejse i Europa. Han overlod intet til tilfældighederne. Da både hustru og datter skulle med på turen, blev den ekstra godt planlagt, og hantegnede også et SOS-abonnement, der garanterede ham et maksimum af service og gratis ydelser i hele feriemåned.

Rejsen mod syd gik efter planerne de første dage, men den femte dag, da han kom til den lille by, Montelimar, i Sydfrankrig, indtraf det, som ombyttede dejlig rivierasol med svie og smerte.

En anden bilist foretog en uhenigtsmæssig manøvre og en voldsom kollision blev følgen.

Afdelingschefen og hans passagerer kom til skade og en af dem alvorligt. De blev i ambulance ført til nærmeste sygehus, og det stod klart for dem, at tanken om fortsat ferie måtte opgives. Det gjaldt blot om at komme hjem så hurtigt som muligt til fortsat behandling.

Afdelingschefen satte sig i forbindelse med SOS-Internationals hovedkontor i København via Zonen, hvor han havde tegnet sit abonnement og meddelte, hvad der var sket. Efter at have kontaktet den vagthavende læge på sygehuset sendte SOS en ambulanceflyvemaskine afsted for at transportere de tilskadekomne hjem, og samtidig afgik en Zone-lastvogn for at hente den ødelagte vogn.

Mindre end to døgn efter, at ulykken var hændt, befandt samt-

lige tilskadekomne sig på sygehus i København til videre behandling.

SOS-omkostningerne for ambulancetransporter, ophold på sygehus i udlandet, flyvetransport og hjemtransport af bilen blev i dette tilfælde opgjort til 9.147,97 kr. Afdelingschefen sparede ved sin forudseenhed ca. 9.000,00 kr.

Dette er bare et af de mange tilfælde, hvor SOS-International har måttet træde til for at hjælpe i det forløbne år — både økonomisk og praktisk overfor abonnenter, der er kommet ud for uheld under rejse i udlandet. Pludselig sygdom,

tandpine, mangel på reservedele til bilen og mange andre besværligheder har ligget bag anmodninger om hjælp fra SOS-INTERNATIONAL.

Gennem mange år har SOS-International tegnet udlandsabonnement for bilister, når de var på rejse i Europa, således at der var »dækning« for snart alt, hvad man kunne formode at bilisten kom ud for.

For at imødekomme et stadigt stigende behov vil SOS i begyndelsen af 1962 indføre udlandsabonnement for alle, der rejser til udlandet — altså også dem der benytter offentlige befordringsmidler, selskabsrejser eller lignende. Abonnementer udformes, så det giver abonnenten størst mulig beskyttelse mod uforudsete udgifter ved uheld eller pludselig sygdom. SOS hjælper også abonnenterne, hvis de skulle komme ud for en situation, der er vanskelig at klare enten på grund af sprog eller andre besværligheder.

SOS-abonnementet kan tegnes på alle Zonens stationer og på KDAK's filialkontorer over hele landet.

Et SOS-abonnement giver tryghed på rejsen.

HOBBY PÅ VAGTEN

Bygger skibe, mens han venter på tur

— Man skal benytte tiden på vagten fornuftigt mens man venter, siger assistent Alf Jessen, Esbjerg, og derfor har jeg lagt denne ventetid i faste rammer. Sammen med stationsleder Lorentzen har jeg købt en såkaldt hobbymaskine »Inca« formedelst 1000 kr., og så

kan vi begge fremstille alt, hvad vi har brug for på korpset. Det drejer sig om såvel vægskabe, køkkenskabe, — ja så galt har jeg fremstillet to »Hollywoodsenge« — den ene til min kone og mig selv og den anden til Lorentzen.

Men ellers er min hobby modelskibe, som jeg smykker hjemmet eller andre kollegers hjem med. Intet er så morsomt som at »lege« med træ, og samtidig går de lange vagter som en mis.

Såvidt assistent Jessen. Er der andre zonefolk, der har en eller anden morsom hobby på vagten, hører redaktionen gerne om det. Vi behøver kun et billede af hobbymanden samt en mindre forklarende tekst. Altså frem med zone-hobbyfolkene i rampelyset.

„ZONEN“ ... et bindeled

Dette blad fremkommer som prøvenummer og må ikke benyttes offentligt eller refereres, idet der er fremkommet forskellige fejl og forglemmelser, hvoraf skal nævnes:

Bladet må ikke kaldes »Organ for dansk redningstjeneste«, men skal hedde »ZONEN — Organ for redningstjenesten«.

Bladet vil ikke udkomme til faste terminer, men efter behov.

Artiklen om hjertemassage, ligesom forskellige fejl rettes bl. a. vedr. SOS m. v. Kongehuset bør ikke nævnes som sket, og i artiklen om Maribostationen er brandordningen ikke som beskrevet, men selvfølgelig som Nakskovordningen.

På bagsiden har man glemt nogle jubilæer, fejlagtigt nævnt at direktør Hares fødselsdag er en fredag i stedet for en onsdag, ligesom man helt har glemt at nævne, at direktør Wiboltt har været med igennem alle årene, og at han sammen med direktør Reinholdt Hansen startede ZONE-BRAND-VAGTERNE.

ZONE REDNINGSKORPSET A/S

Personalia fra „ZONE-DANMARK“

75 år

Frisk som en yngling og uden et eneste gråt hår på hovedet kan direktør Johs. Hare fredag den 2. maj tage imod strømmen af gratulanter fra fjern og nær i anledning af sin 75 års fødselsdag.

Vi tør ikke slå fast, hvor fødselsdagen fejres, men vi vil gætte på, at hjemmet i Hellerup bliver midtpunktet for festlighederne, og man kan forvente, at gratulanterne fra fjern og nær vil strømme til.

Når vi tvivler på stedet for hyldesten, er det ud fra den betragtning, at hele Danmark er hans virkeområde, og der findes næppe den flække eller det sted i kongeriget, hvor han ikke har været.

Men ét står fast. Han er stadig fast forankret i den falsterske muld, hvor hans vugge stod i Eskilstrup. Her hører han til, selvom de ydre forhold siden har ændret sig betydeligt.

I Eskilstrup lærte han manufakturbranchens mange kringelkroge og stod

i lære hos gamle købmand Chr. Boas i Stubbekøbing, hvor erfaringerne blev bundtet op, så han siden havde et rigt lager at øse af. Det blev senere til et handelskursus i Amerika, men ved hjemkomsten allierede han sig med direktør Reinholdt Hansen i Eskilstrup, som netop havde startet »Zonebrandvagten«, der blev til det senere Zoneredningskorps.

Det blev et lykkebringende samarbejde. Reinholdt Hansen var redningsmanden, hvor direktør Johs. Hare

blev organisatoren, der lagde abonnement og udvidelse under sig — og det skete med eksplosiv fart, fordi han så mulighederne for at bygge en fast redningsorganisation i provinsen op.

Intet er ham fremmed, og han kan med vægt sætte ind til gavn for korpset, for helheden og fremtiden.

Trods de 75 år farter han stadig land og rige rundt, lægger planer, pusler med udvidelser, tegner og bygger op, når nye stationer står på tapetet. På millimeter regner han ud, hvordan en station skal indrettes for at være bedst formålstjenligt — intet overlades til tilfældighederne.

25 års jubilæum

Under stor opmærksomhed kunne kontorchef U. Falskov, hovedkontoret i Nykøbing F., tirsdag den 2. januar, fejre sit 25 års jubilæum i Zonen.

Kontorchef Falskov, der netop har overstået et langvarigt sygeleje, kørte dagen efter jubilæet til hovedkontoret i København, hvor han fejredes på behørig vis, og det var en fuldt gavelæsset, træt, men lykkelig Falskov, der senere på aftenen vendte tilbage til det gæstfrie hjem.

30 år i Zonen

I stilhed har stationsleder C. Lundtoft, Ronne, fejret sit 30 års jubilæum i korpset.

Han ansattes den 1. oktober 1931 i København som redder, blev chauffør i 1934, og overassistent i 1943 for den 11. maj 1954 at blive udnævnt til stationsleder i Ronne.

Zonens fortjenstmedalje er tildelt

Fuldmægtig Kaj Friis, Ålborg.
Redningsfører Bent Rønn, Ålborg.
Stationsleder H. H. Ammitzbøll, Farso.

Stationsleder Leo Lauritsen, Brønderslev.

50 år

Fuldmægtig K. V. Christensen, Zonen i Aarhus fyldte tirsdag den 30. januar 50 år.

25 år i Zonen

Overinspektør William Lauritsen, Herning kan i år fejre sit 25 års jubilæum for sin ansættelse i Zonen.

10 år i Zonen

Assistent Aage Bernhard Sørensen, Zonen i Randers kunne mandag den 15. januar fejre sin 10 årsdag for ansættelse i korpset.